

IN DE SCHIJNWERPER

Jaap Brinkman: 'Ik zag dit huis en deed meteen een bod'

Jaap Brinkman (47) woont met zijn vrouw Marijke (45) en hun kinderen Thomas (16, vijfde klas VWO Zaanlands Lyceum) en Frederique Charlotte (10, Kroosduiker Zuid) op Zuideinde 182.

Waar ben je geboren?

In Zevenaar. Na twee maanden zijn we in Didam gaan wonen. Op mijn 19de ben ik in Amsterdam de lerarenopleiding geschiedenis en later ook Informatica gaan doen. Ik heb in Diemen en vervolgens (ook in 1994) in flat Groeneveen gewoond waar toen dat vliegtuig in gevlogen is. Daarna hebben Marijke en ik heel even in Uilenstede gewoond. Zij deed ook geschiedenis, maar dan meer de cultuur- en reiskant. Vervolgens hebben we samen in de Pieter Pauwstraat in Zaandam een huis gekocht. Op 12 februari 1999 zijn we getrouwd en een jaar later zijn we hiernaartoe verhuisd. Marijke komt uit Nagele in de Noordoostpolder. We wilden graag in een dorp wonen. Ik reed een keer met mijn schoonmoeder door Westzaan en toen zetten ze hier net een bord in de tuin. We hebben gelijk aangebeld en mochten het huis meteen zien. Zonder dat Marijke het nog had gezien heb ik mijn eerste bod gedaan. In het weekend daarna hebben we het gekocht.

Wat doe je voor werk?

Ik werk al bijna 20 jaar bij een bedrijf dat is overgenomen door Fujitsu. Ik ben verantwoordelijk voor de relatie met de klant. Om met hen na te denken hoe je processen op het gebied van IT, HR, financiële dienstverlening, logistiek en facilitair beter kunt aansturen. Je hebt het dan voornamelijk over onderlinge communicatie. Dat zijn echt in depth processen waar je met de klant over praat. Als je eenmaal hun vertrouwen hebt gewonnen dan ben je samen echt iets aan het bouwen. Je kunt zo'n proces wel uittekenen, maar je moet ook de mensen meenemen. Men moet op een andere manier gaan werken: sneller, beter of goedkoper. Dus dat doe je niet voor een paar maanden, maar echt wel voor een paar jaar.

Heel iets anders dan leraar geschiedenis?

Tijdens mijn studie heb ik met een vriend van mij een bedrijfje gestart waarbij we presentatiesoftware voor organisaties maakten. Daarna ben ik bij Yacht (voorheen Randstad automatisering) gaan werken en werd ik als projectleider gedetacheerd bij ING. Daar kwam ik in aanraking met mensen die bezig waren met het opzetten van een salarishuis en een functiehuis voor hun eigen detachingsbureau. Met de vraag of ik daarvoor een opleidingsinstituut wilde opzetten: HiQiT, dat zat bij het oude Intell in Zaandam. Wij hielden ons bezig met mensen die om wat voor reden dan ook geen baan hadden. Om ze geschikt te maken voor werk in de

IT. Dan moet je denken aan netwerkbeheerder, systeembeheerder en helpdeskmedewerker. We gaven een zware opleiding van drie maanden met daarbij ook klant specifieke applicaties voor banken, waaronder de ABN/Amrobank. Het was toen voordeliger om die mensen in dienst te nemen in plaats van hen los in te huren. Wij boden werkzoekenden een baangarantie. Voor ons was het een stukje sociaal ondernemen. Een mooie en dankbare

tijd was dat voor mij. Ik kom bij die banken nog steeds wel eens mensen tegen die ik heb opgeleid. Die zitten nu soms op managementfuncties. Na vijf jaar is dat bedrijf door een

ander bedrijf overgenomen. Ik ben toen in Den Haag gaan werken en hield ik me bezig met IT-processen.

Wat is jouw sterke kant?

In ieder geval een stukje relatie presenteren en vertrouwen winnen. Presenteren is luisteren, want anders raak je je mensen kwijt. De klant moet het vertrouwen krijgen dat jij begrijpt waar hun problemen zitten. Ik stuur geen intern team aan; ik ben er echt voor het relatieproces, voor de grote lijnen binnen het bedrijf.

Kun je zeggen dat er een gemeenschappelijke factor is waar het fout gaat?

Communicatie. We hebben het hier over processen, maar eigenlijk gaat het erom: hoe deel je informatie met elkaar. Zolang je afdelingen hebt die denken goed te werken, maar die muurtjes om zichzelf heen bouwen dan heb je alsnog een probleem. Ik vraag de klant ook meer waar hij tegenaan loopt, hoe de problemen zijn ontstaan en hoe hij denkt die op te lossen dan dat ik ga lopen vingerwijzen.

Wat is voor jou de ultieme baan?

Ik zou heel graag weer een organisatie willen hebben waar je mensen die wat moeilijker aan een baan kunnen komen begeleidt naar een nieuwe baan. Die mensen hebben ergens een knak gehad, maar zitten op een gegeven moment weer vol energie en willen heel gemotiveerd weer aan het werk. En dat geeft mij ook weer energie. Ik denk daarbij aan mensen met een taalachterstand en aan hen die 'wat ouder' zijn. Dat begint tegenwoordig al bij 45+. Met dezelfde kwalificaties is het heel verleidelijk om op leeftijd te selecteren (discrimineren). Maar als je grotere bedrijven vraagt 'Ben je aan boord voor mensen met werk- en leefervaring?' dan komen dit soort mensen echt makkelijker aan een baan. Kijk, 60-ers die meedoen aan dit soort

trajecten zijn echt heel gemotiveerd. En daar gaat het ook om, om motivatie.

Heb je ook hobby's?

Ik werk zo'n 60 uur per week, waarvan een dag thuis. Dat is wel te veel, maar ja, als je leuk werk hebt, wat doe je dan maar niet. Onze kinderen heb ik 's ochtends altijd naar de opvang (drie dagen) en naar school gebracht. Marijke werkt bij de commerciële binnendienst van Fetim in het Westelijk Havengebied. Koken heb ik niet vaak gedaan, vind daar ook geen bal aan. Ondanks een cursus van Dirk Heringa in De Kwaker. Boodschappen doe ik wel en strijken ook. Ik help ook met schoonmaken. Ja en hobby's... Heel veel. Mountainbiken doe ik elke zondagochtend met een groepje mannen uit Zaandam en Westzaan, waaronder Ruud Nieman. Ik ben nu aan het trainen voor de 500 km Home-ride voor het Ronald McDonald Kinderfonds. Daarnaast hou ik van voetbal. Ik voetbal niet zelf, maar ben Ajaxfan en heb een tijd mijn zoon gecoacht bij Westzaan. Nu train ik het team van de meiden waar mijn dochter in zit. Eten vind ik leuk en zeker als Marijke gekookt heeft. Dan nodigen we mensen uit. Ik zorg voor de wijn en de tafel. Heel ontspannend. En verder lopen we tijdens vakanties alles af wat interessant is. Dit jaar gaan we naar Zuid-Afrika.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Dat je doet wat je zegt. Dat je daadwerkelijk iets doet voor en met anderen. Ik heb in de MR van school gezeten, heb deelgenomen aan de promotie van De Kroosduiker Zuid toen dat nodig was. En ik zit al jaren bij de huttenbouw. Superleuk. Kleine kinderen timmeren aan die hutten, een stuk of 20 gasten van 14-18 jaar zijn jeugdleiding en er zijn ouders die helpen. We proberen dit jaar ook mensen van Lambert Melisz erbij te betrekken, zodat de Huttenbouw nog meer een afspiegeling is van de Westzaanse samenleving. De spellen op de woensdag worden elk jaar gekker. En we hebben fantastische sponsors. Het is echt dankbaar werk waar je ook weer energie van krijgt.

Marijke van der Pol